

2020
EPISTOLÆ

K 12347
ALTERA

PEREGRINANTIS,

ALTERA

RUSTICANTIS.

— Nobiscum peregrinantur, rusticantur,

Cic. pro Arch.

? Norton

OXONIÆ

E THEATRO SHELDONIANO,

Impensis J. Fletcher. MDCCXLVIII.

EPISTOLA

1110

ALTRA

PERSONALITÄT

ALTRA

EPISTOLA

THE MUSEUM OF THE HISTORY OF MAN

OF THE

OXFORD

THE MUSEUM OF THE HISTORY OF MAN

OF THE

1110

CUM Scriptionum in genere diverso non tam præcepta quam exempla desiderari viderim, amicis hortantibus, hæc nostra in lucem publicam prodire facile patior. Ita certe Juventutis Academicæ utilitatibus studeo, ut nefas esse ducerem quidquam ipsis invidere quod & usui fuerit & oblectamento. Quibusdam forsan ipsa rei novitas placebit: quibusdam forsan scriptionis hujusce exemplum æmulationem excitabit: erit quoque quod plerisque ingenii acumen Criticum exerceat. — Me quidem neque otii neque laboris pœnitebit, cujus ad rempublicam literariam fructus aliquis redundaverit.

ΣΟΤΙ[ΟΤ]ΗΔΟΠΑ
ΑΠΟΔΗΜΟΥΝΤΟΣ
ΕΠΙΣΤΟΛΗ.

ΑΠΟ Δαρείδος πλούστοντες ὡς Καλαίστη
ἢ ἔπιτολαγωγὴν εἰσβαίνομεν ἀμφ' ἡλίου
ἀνατέλλοντα, ἔλβους δὲ χεῖ' νότοι πνέον-
τος χειμερινόν τι καὶ τραχὺδες· ὧδ' ἡμῖν, ἀπειροναυ-
πλοῖς γε ὄσι, τέτοιν' ἔπειτα φοβερὴν ὄντας καὶ ἀπλοοι
φαίνεσθαι. Ω θαυμάσιον καὶ θαυμάσιον ἀνάπλεον γά-
λασαν· ἔπειτα κύματι κύμα, ἐπ' ἐποῖα ἐποῖα ἀθρόως
προκυλινδελαι· βαβαί· ποῖ καὶ οἴχεται μεταξὺ εἰσο-
ρῶντί μοι καταποδεῖσαι ψυχὴ· πῆ μὲν, καθάπερ
ὑπ' ἀγαλλιάσεως, μετρωεῖσθαι, πῆ δὲ εἰς τὴν ἄπο-
νοίαν βυθὸν καταβιβάζομεν· ἄλλοτε δ' αὖ, φροντίσι
ἀφαιρόφοις κυμαίνεσθαι, ἔπειτα κλύδωνι ἀφαιρόμεν
ἀνακρέμασαι, καὶ ὑπ' ἐλπίδος δυσέλπιδος ὀλλυῖσαι τη-
κομένη.

Πολλὰ δ' ἀνδρῶν, κῆτανα, πᾶσανιὰ τε, δόχμιά τε,
παιπλοδωμῆα, καὶ βραδέως δὴ ἀπεύδομεν μόγις τῷ
ἀνέμῳ ἀντέχοντες.

Α

ΑΨ

"Αψ' ἀνεχάζετο γαῖα, καὶ ὄλετο Δυβείδης ἀκτὴ,
 "Ἄστυ τε καὶ πέτραι ποροβλήτες, μηκέτι λουχί,
 "Ἔνθα καὶ ἔνθα φόβοι μελανόπτεροι ἀμφοποτῶντο,
 Νέρθε τε καὶ χαθύπερθε βαρυπνευσίης ἀήται,
 Καὶ νεφέλαι, καὶ κύμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
 "Ὡς τότε μοι θυμὸν πόθος ἵκετο πατρὸς αἴας·
 Φεῦ, φεῦ· πατρὶς ὄλωλε παλιντρώπων ὅσπερ φυ-
 γούσα.

"Ἐνθαυτὰ δὲ χειμῶν ἐπέκειτο σφοδρὸς καὶ ὑέτος πολὺς
 κοσκηθὼν ἀγέρεων· ὥς· ἀνάγκη μὲ ἡμᾶς ἤδη εἰς τὰ
 χατώτερα τῆς πλοίου καταβαίνειν δεινὸν καὶ πᾶσι
 δοξόντι ἀπίχα πεισομένης· εὐθὺς γὰρ ἀνεσρέφετο καὶ
 ἀειφέρετο πάντα, οὐδ' αὐτὸς σινοῖδά μοι μεθύων,
 καὶ δὴ τὴν πόδε καὶ τὴν ἀσφαλλόμενον.

"Ὡς τῶ γελοῖον ἅμα καὶ ἐλεεινὸν θεάμαλ'· Φεῦ,
 φεῦ τὴν σκυθρωπίας, τῶντ' ἐμετῶ καὶ σπινάγμ' καὶ —
 "Ὡς τότε μοι φίλον ἦτορ οἷον πρὸς ἀπὸ πείρας ὀρένθη,
 Σπλάγχνα τέ μοι προμέεσκε, καὶ ἔντεα πάντ'
 ἐλελίχθη

Βυσσοδεν. ---

Εἰκότως αὖν συννόμης τύχῃ τις ἀφ' αὐτοπάσεως ὥδε
 ἀτακτὰ πῶς ὀμιλέων. — Παρέστω νῦν μοι Λυ-
 κιανὸς τις, ἢ Διγαφρὸς, καὶ ὅσοι πέρ εἰσι Γελωτοποιοί,
 ἰχθυοὶ ἢ λόγοις ἢ ἄλλως πῶς γράψαι ὅ ποικίλον τῶ
 παθῶν.

παύσῃ· ὃ δὲ συντόμως εἰπεῖν, ὥρας ὡς δέχα σα-
λιδόμυροι καὶ ναυτιῶντες ἀειφειρόμεθα. Καὶ μὲν
ἐγὼς ἤδη φαίνεται περὶ ποδῶν ἡ Κελτικῇ, ἀλλ' ὁμῶς
μάλα δυσκάρτελος ἡμῶν καὶ πόρρωθεν ἀπέχων δο-
κῆσαι· δέον γὰρ ἀπὸ χρόνου παρήμεναι καὶ τὸ ἐπι-
ρέεσθαι ἀμπώπδα σινακόλυσθαι λαβεῖν, καὶ ἔτι περὶ τῇ
αἰγιαλῷ προσοκέλλειν.

Ἐπὶ δὲ ἐκατέρωθεν ἐκὰς τείχη ξύλινα ἀπὸ τῆς
πόλεως εἰς θάλασσαν προβεβλημένα, γὰρ ὡς τίς-
σασθαι· καὶ ἐκατέρωθεν δὲ ἐσχάτια τύρσεις ξύλινα
ἐπαποδομημένα, καὶ δὴ ἐπέκεινα Βεργιτῇ τε Σιπερ-
σῇ τε, πάντ' ἐκὼς καὶ ἐμυδούπυ Διὸς ὄπλα, ὧν
οὐδ' ὀνόματα εἰπεῖν ἔχει τις ἀνὴρ τῶν πάλαι Ἑλλήνων,
εἰς τὰ ὅρμου καὶ τῶν νεωρέων φρεσὶν ἀντιτεταμένα.

Καὶ δὴ ἐκ τῶν πλοίων εἰς τὸ δάπεδον ἀσπίδοι χαλα-
ραίνονται.

Χαῖρε φίλη μοι γαῖα καὶ Ἀλλοδαπή περ' εὔστα.
Ἐνθα γὰρ εὐθέως καὶ μὲν θαυμασίως ἀναήφορτες
ὕψαινομεν, καὶ ναυτιάσεως ἀπηλλαγμένοι· ἐπὶ δὲ νῦν
ὀρθῶ τε καὶ φαιδρῶ ὁμμαῖι τὰς φίλκας προσβλέ-
πειν, καὶ ποδὶ βεβαίῳ σκιρτῶναι Ἀλλήλοισι συνήδε-
σθαι. Καὶ νῦν αὐτίκα συνίσμεν ὅτι ἐπὶ οἱ Ἀγῆλεια
οἶτες· ὅ γὰρ ἔξω καὶ τὴν πόλιν αὐτονόμως ἀειπλά-
νῳσθαι· ἀλλὰ, τραχύτερος πρὸς ὀπλισμένους καὶ ἡ συ-

χίαι περπέμποντο, ὑπὸ δὲ θυνοὶ ἀγρόμυθα φερό-
μυθα, περτοὶ μὲν πρὸς Ἀρμόσιον, εἴτα πρὸς Στρα-
τηγὸν, ἔπειτα δὲ πρὸς Ναύαρχον· οὗτοι δὲ πάντες
ἔξετασά τε χαριστάμνηροι ὀλίγα πῶς συνεπερωτώσιν.

ὦ ξένη, τίς; πόθεν εἶ; πίνος ἔνεκα δεῦρο χαλῆλθες;
πίνος ἐν οἴκῳ σοι Δρατρίδῃ; καὶ πῶς σοι ἡ ῥάδις; καὶ
πότε; καὶ ἄλλα πολλὰ βιαῶται.

Ἐπεὶ δὲ βιαῶται χαλῶς εἶχεν, ἀπίεμεν, ὥς εὐχός,
ὅππῃ ὁ δεῦπνον, ἐν βύτῳ δὲ εἰσιν οἱ Κέλται ὥς πλεῖ-
στα φιλόχαλοι· ὀφωνίων μὲν καὶ ἐμβαμμάτων πολλή
τις πῶδρασκυλὴ καὶ φιλοτιμία· ἀπλουῶν δὲ καὶ εὐτε-
λὲς πῶδρασσι μιθεῖν. Οἶνος πρὸς αὐτοῖς, οἷον περ ἐστὶ
καὶ ὁ φρέων οἷμα, λεπτός καὶ φαιδρός, ἐκ ἰσχυρὸς
δὲ καὶ θυμαῖο. Τὰς δὲ οἱ τῷ ξενοδοχείῳ παιδι-
σκας ὁ παύρομυ πότε θαυμάζων, γυναικῶν γένος ὥς
πλεῖστα πολύγαλον καὶ πολυπερσγμονουῶν, αἵτινες
πάρεισί σοι ἄκκλητοι, καὶ δὴ χοροὺς, καὶ ἐπαίδουσι
αὐτοκέλευτοι, καὶ γελῶντι δὲ σοι ἅμα συνεπιγελῶσι
φαίη τις ἀνὴρ εὐκόπως μένεαδ' ἢ μωραίνειν αὐταῖς, οἰ-
νοῶν οἱ βιαύτῃ τῷ βίῳ βλαβερὰ βιάτο· οἱ ἴσασιν
ἅμα καὶ ὁ γελῶντι τῶν πρὸς τῶν.

Τῶν μὲν ὅππῃ χερσίων ἦδη καὶ πολιτεία οἱ αἰεὶ εἰσιν
ὅσα ἔχω σαφῶς εἰπεῖν· τὰ δὲ πρὸς Θεόν, τὰ οἱ
ναοῖς λειτουργήματα, ἅτε πολυτελῆ ὄντα καὶ θαυ-
μαστά,

μας, ταῦτα μᾶλλον ἐξετάζω ἀξίως ἢ μὴ καθή-
κατα χωρὶς διεξιόν, ἵνα μὴ ἴσως ταυτολογεῖν δοκῇ
(ἐπεὶ καὶ Φλορυδία καὶ τὸ πείχον ὅπου οὐκ ἐ-
δεύοντες πλεονάκεις τοῖς αὐτοῖς εἰτετύχαμεν καίτοι
σεμνότερος εἴητε χαλλιεργήτοις) ἀλλὰ ὁ ἅπαξ
λεγόμενος καὶ ἀπὸ μυρίων ἢ ἐν βραχὺ μία δῆλσις
ἐξαρκέσθαι τῶν Ποιητικῶν τὸ πρὸς τὰ ἱερὰ θεομοδε-
σίαν ὡς εἰ τύπῃ ἐξαποφαίνουσα.

Τῇ μὲν θι ὑπεραία (Κυριακὴ γὰρ ἡμεῖς) ἀμφὶ πλή-
θυσαν Ἑκκλησίαν, εἰς τὸ νεὸς ἴοντες ἐπιτετύχαμεν Ἱε-
ρεῦσι παμπόλλοις, οἱ κύκλῳ ἱερῶν πρὸς ὑμῶν ὑμῶσι
μάλα σεμνῶς δηλαδὴ καὶ εὐσεβῶς.

Ὅς ψυχῇ μοι ὑφ' ἐν ἑασι πᾶσαν ἴαπει

Ἦτορ τερομένη.

Οἱ δὲ εἰς τὸ ἐσωτέρῳ παρ' ἑαυτῶν συνεχῶς ὑμῶντες,
οἱ μὲν κατήμενοι, οἱ δὲ καὶ περὶ τοῦτον. Ἐν ταῦτά
τις παρ' αὐτοῖς, δυοῖν ἅμα αὐτῶν ἀνακονόντων, ἐπὶ θυ-
σιαστικῶν παρ' αὐτοῖς, ὡς εἰπὴν, ὁλίγον πρὸς,
καὶ τὸ τοῦτο δὲ μάλα ἐπιπροσάδῳ καὶ ὡδικῶς ἐκαλ-
λιερόμενος. Ἐπεὶ δὲ ταῦτα τέλος εἶχεν, ἐπὶ δημο-
γείῃ ὁ λαὸς συνήλθε καὶ εὐδὺς ἐπὶ βήματι προ-
εστώμενος ἐφ' ἧς ῥήτωρ τις, οὐκ ὁ τυχὼν ἀνὴρ, ἀξιο-
δέστον δηλαδὴ ὁ χρῆμα.

Ἀνεμῶς τὸ ὅλῳ, αἰδοῦν φανερὸν εἰκότως.

Φαίης

Φαίης ρηϊδίον τινα ἔμμεναι ἄφρονά θ' αἴτως,
τὸ μὲ σῆμα τένερὸς ἀθλιώτατον ἐμβλέπων. Κα-
πύχιος δέ τις ἱὺ, ὡς οἶμαι, τῷ περὶ Φραγυσκῶν,
πολλὴν δαῖσιν ἢ περικεφάλιον ἐνδεδυμένος, πῶ τε
σκέλη καὶ τὰ πόδε γυμνός, πῶ τε ὀσφύϊ καλωδίῳ
περικεκολλημένῳ. τὸ μὲ κεφαλὴν οἱ κύκλῳ ἀπεξυρη-
μένῳ, ὃ δὲ γένειον βαθυπώγων ὡς μάλιστα,

Ἄλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὅπα τε μεγάλῳ ἐκ στήθεος ἴδ',

Καὶ ῥ' ἔπειτα κηράδεσσιν ἐοικότα χεμεύουσιν,

Οἰκέτ' ἔπειτ' εἰσέειε Καπύχιῳ βροτὸς ἄλλῳ.

λιγυφανότατος γὰρ ἦν, καὶ περὶ ὃ λογιζομένην δεινό-
ταις, ὅλος ἐνθουσιάζων ὄμμασι, χερσίν, ὤμοις, πώ-
γωνι, περὶ θ' ὅλα σώματι φραγυσιζόμενος ἐδὴ μηγρόν·
ὥστε μοι Ἀγίλῳ γε ὅντι θαῦμα πολὺ ἅμα ἢ τέρβην
ἐγγίνεσθαι καὶ μὲν ἀγροῶν τὰ εἰρημνῶα ὁμῶς ἠγά-
δῳ τ' ἀνδρα.

Μετὰ ταῦτα ὁ Ἱερὸς ὅτι περὶ θυσιασθείῳ περὶ με-
γάλῳ περὶ Μιναῖν, ὡς καλεῖται, πῶ μεγάλῳ
ἤρξατο χαλλιεῶν· ποῖα δὲ ἅπαντα ἐκείνῳ φραγυ-
τείαι ἔραδίως φραγυροῖν αὐτὸς ξείος τις ὦν καὶ τὰ τῷ
Ποντιφικίῳ πασιελῶς ἀμύνηται. καὶ γὰρ φραγυροῖν
τῇ Λατίνῃ οὕτως παρεχρήσατο, ὡς ἐπεὶ γλῶσσον
φαίνεσθαι καὶ δὴ εὐχόμενος, ἢ πᾶν ὅποιον λέγων,
ἐπὶ σιωπῇ ἦδεν, τὸ μὲν φανερὸν εἰς μακρὸν φρα-
τείνων,

τείνων, τῶν δὲ ῥημάτων τὰ ἄρθεα ἀφαικόπων, ὥς
 ἔφθασαι τις τῶν ἀκρωμένων τῷ γνώμῳ ἀφαινοῖα
 χαλασῶν, ἀλλὰ σφαλοῖη ἐξαπατόμενος τῷ ᾧτε, καὶ
 πλὴν εὐφρονίας τινα συνεχῇ, σαφὲς αἰσθόμενος μηδεῖ.

Ἐπεὶ δὲ ταῦτα τέλος εἶχε, πρὸς τὸ ξενοδοχεῖον
 αὐτὸς ἀπῆλθεν πολλὰ μὲν οἰθυμένῳ καὶ ὁ μεση-
 μερινόν, ὡς εἰκός, ἀειτήσους αὐτὸς εἰς τὸ δημόσιον
 ἔξιμεν ὡς ἀκυστοὶς τὰ ἀκυστὰ, καὶ ὀράστοις τὰ ὀρατὰ.
 Καὶ τότε δὴ χαμὸν τι θέαμα ἐτύχμα πρῶτον, αἷον περ
 οὔτε χαλαρότατον ἐγὼ ἔδ' ἐμῶς σεβαστὸν ὀνομάζοιμι
 αἶν' ὁρῶντε καὶ ὑψόμενον διέλαμπε δέξιον μὲν τι καὶ
 δεξιότατον ἔξ ἀργύρου εὐαρεσκῆς, καὶ ἄλλα ἄττα,
 χαλὰ περ τροπαῖα ἀναπεπτάμενα, καὶ ὁ μάλιστα ἀξιο-
 μνημόνευτον, ἀνάθημά τι θαυμάσιον φιλοτίμως περ-
 φορόμενον· ἀνεφαίνετο δὲ μοναχῶν κεφαλίδια φαλα-
 κρὰ πάμπολλα, καὶ πύργους ἀνασειόμενον· καὶ δὴ
 ὁ ἱερεὼν χρός ὥσεί Παμᾶνά τινα ἐόρτικον ποιοῦνζόντων,
 καὶ ὄχλος πολὺς συμπαρακολυθῶν· καὶ ἐμοὶ μὲν ὅλως
 θόρυβός τις ἐδόκει μεγαλοπρεπής.

Ἰστέον γοῦν, ὅτι οἱ Καπυχνοὶ τῷ ἱεροῦ εὐαρεστῶ τῷ
 ἀρχετύπου δηλαδὴ μερίδιόν τι παρ' Ἀρχιεπισκόπου
 (τῷ ὅπῃ Βυλλοιγνίας) δεδομένον λαβόντες, κειμήλιον,
 ὡς φασι, πολυτιμέτατον, ὅπῃ τῷ τῷ σεμνωμένῳ τῇ
 τῷ ἡμέρᾳ πομπῇ ἐπόμπῃσι μεγάλῃ.

Πολλοὶ

Πολλοὶ μὲν ἱερουργοφόροι, παῦροι δὲ τε Βάκχοι.
Οἱ μὲν οὖν, ὃ νόμιμον ὑμνήσασθαι καὶ τὰ ἀγῶν ὃ
πλείστοι διελθόντες, εἰς τὸ ἱεὺς ἐπατέρχοντο· ἢ δὲ ἰδεῖν
ὅκα δὲ λαοὺς πατήγειν ὅτι τῇ θεᾷ συγκαταμύθου·
καὶ μετὰ τοῦτο ὁ ἱεὺς ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν τει-
ροφαικῶς ἀδόντων καὶ εὐρυσθενῶν τε συγκαταμύθου.
Ἐπειτα Ῥήτωρ τις πατηγυρικός, πρὸς τὸτο τετραμύθος,
ὅτι βήματι τὰ πρὸς χαλκὸν ἤρξατο δημηγορῶν πρὸς
τὸν Παύλου, πρὸς Κορ. επ. β.

Ἡμεῖς δὲ κηρύσσομεν τὴν Χριστὸν ἐκταυρωμένον.

Περὶ δὲ τὸ ἐνταῦθα δημηγορῶν ὅπως γήνωσκε, ὡς
ἄλλως πως ἢ τὸ πρὸς ἡμῖν ὡς πλείστα δημηγορημένων
ὃ μὲν ἡσυχάζει ὁ Ῥήτωρ ὅτι τὸ βιβλίον ὃ ἡμεῖς γε-
γραμμένοι πρὸς ἀναγνώσκων, μονότονος ἢ φωνῇ,
ἀκίνητος ὁ σῶμα, καὶ, ὡς εἴποιεν, ἀπαθὴς ἢ ψυχῇ,
τῶν τε ἀκροατῶν μετὰ τοῦτο ἡσυχίαι ἀνακειμένων,
ρεγκόντων τε ἴσως καὶ χαλιδυδόντων, ἀλλὰ φανερός ὅτι
τοῖς τε ἡμῖν καὶ ἀπαι ὁ σῶμα ἐκπονημένος, καὶ τεχνι-
κῶς ἀπορῶν ἐφεξῆς ἐκπονηῖν ὃ μὲν πρὸς τοῖς πρὸς
καὶ διδακτικῶς πρὸς λογίζων, ἔπειτα δὲ βάδιν ἀπορ-
θῶσαι ἑαυτοὶ μάλα ἐμφαντικῶς ἀπορῶν διουχεύε-
ται, καὶ ταῦτα ὅτι ἐκ πρὸς μελετήσεως, ἀλλὰ αὐ-
τοχρόν καὶ αὐτομάτως ὡς εἴποιεν ῥέοντα πρὸς ἑαυτοῦ, καὶ
ὁμοιοπαθὴς γινόμενος τῷ λόγῳ τῶν ἀκροατῶν φρένας
ὥς

ὡς ἔξ ἑκτεβελῆς παλιουράων καὶ ἀκουσίως, ὡς ἔστιν
κοιμωμένοι ἢ χολεζόντα καὶ θνήσκον (πολλοὶ δὲ καὶ
οἱ). Ἄλλα γρηγορεῖν ἀπορῶν, καὶ ἀγχινοῦν κατὰ
μύσας, οὐδὲν τι καὶ ὁμιλοῦν ἀπὸ τῆς ῥήτορος ἀπηρ-
τημύσας.

Προσέτι οὖν τῇ Ἐκκλησίᾳ, μεταξὺ τῆς δημογο-
ρεῖν, οὐποτέ τις ἴδοι τῶν πλεονείων καὶ ἀπο-
μιμῶν, ὅσοι τῶν καὶ θνήσκον, ὡς ἂν ἡμῖν τὰ πλεῖστα
συμβαίνει, πλεονεξίας καὶ ἀποφροσύνης, ὅσα ἡ διαπο-
τικὴ λαοφάνεια οὐκ ἔχοντα, ἢ καὶ ἀδύνατα. Ἄλλα πάλιν
καὶ ἰσονομίας καὶ ἰσότητάς, ἐκείνους, ὡς περ ἔχει
ἢ καὶ θνήσκον ἢ ἐκείνους, ἐκείνους ἀδελφῶν ἀγαπητοῦ.

Καὶ τὰ μὲν καὶ τὰς δημογορίας ὡς ὅτι τὸ πλεῖστον
ἐξέπαινα· καὶ δὲ ἡ ἄλλων καὶ αὐτοῖς ἄλλως πάλιν
γνώσκειν χρή.

Οἱ μὲν οὖν Ποιητοὶ οἱ εἰσι τὰ καὶ τὸν θεόν
ἐκ πολλῶν ἐν ταῖς πόρεσιν τελευτῶνται· ἐκ ἧκιστα
δὲ ἔξ αὐτῶν τῆς τῶν καὶ ὁμιλοῦν. ὅσα γὰρ αὐτῶν
τὰ ἡ ἀνθρώπων ἡδὴ οὐκ ἀδύνατος σημαίνει. Καὶ γὰρ
ἐκείνους, ὅσοι δὴ ποτε ἀδύνατος τυγχάνει, ὅσοι
αἱ εὐρεῖς τὸ ἐν σφαιροειδῇ μέτρῳ, καὶ τὸ ἐν ἀπεί-
ρητι σημῶν, Ἄλλα τὸν ποτε ἐκ ἀδύνατος καὶ φι-
λοπίας ἀπορῶν μαχαλίδος πόσι καὶ ἑκείνους
λίω κεκαλλωπομένη, καὶ ποικίλιν καὶ τῶν αὐ-

ζώπων ποταμοὺς, πλὴν τε μὲν ἀποδῆς φλυαρίαν,
καὶ οἱ τῇ ἄλῃ φιλοτιμία καὶ φιλοκαλίᾳ πολλὴν
ἀκοσίαν. — Βαβαί· πόσα μὲν καὶ ποῖα τῶντα τῶν
ὀφθαλμῶν ἴσταται φαντάσματα; βαμοί τε - καὶ τῆ-
λα - καὶ εἰκόνες - καὶ ἀνδριάντες - τῶν τε Θεοῦ καὶ
τῆς Θεοτόκου, καὶ Ἡρώων τινῶν τῶν ἀγίων, οὐκ οἶδ'
ὅπως ἔσθ' ἀξίαν ἡγιασμένων, τὰ τε πεποιητάσμα-
τα, τὰ τε οὐκ κερυθ καὶ ἀργύρου χειρήνια, καὶ
κειμηλίων καὶ ἀναθημάτων τὸ πλῆθος τῷ Θεῷ
ἀπλῶς ἀνάξιον, -- αἱ τε οἱ πτωχικοῖς γενομένοις
(οὐκ οἶδ' ὠνίνων) θαυματουργίαι μυθώδεις δηλαδὴ
καὶ ἀπίστοι· ὥς· εἰκότως τοῖς μὲν πλείοσι ὡς πορ-
δοῖα ὄντα ἐνδέχεται θαυμάζειν, τὰ δὲ πολλὰ γὰρ
ὡς παιδικὰ καὶ φλυαρώδη, τὰ δ' ἐνῆα εἰσπράντι καὶ
ἀνακλίειν.

Καὶ ἐμοὶ μὲν τὰ ἐν τοῖς ναοῖς λειτουργήματα χα-
ριστικὰ ξένῳ γὰρ ὄντι καὶ Ἀγγλῶ ἡ θεὰ ὁρατὴ ἐδόκει
πομπικῶς θαυμασία, ποικίλη δ' ἦ καὶ πορνοποιήσεως,
τῇ μὲν ἐξιώντων, τῇ δὲ χαράπερ εἰς τὴν ἀγορὰν, ἀθρόως
εἰσιόντων, - ἄλλο μὲν τῶν ἱερῶν, - ἄλλο δὲ τῶν λαῶν με-
λετώντων· καὶ τῇ μὲν ὡς ταπεινότητα θεοσεβόντων, -
τότε χεῖρε καὶ τὰ πόσσωπα ἀφ' ἀπρεβλημένων, - τῇ
δὲ καὶ χρυσαζόντων, καὶ ἄλλο ὅπῃ μᾶλλον ἢ ὁ πω-
δαῖον, καὶ ὁ εὐσεβεῖς μελετᾷ δακνόντων.

Καὶ

Καὶ προσέτι οὐκ ὅτι τὸ αὐτὸ πᾶντες ὁμοθυ-
μαδὸν συνέρχονται· ἀλλ' ὅτι θυσιαστικοῖς ἀφ' ὧν
(πάρει δὲ τῶν ἑωρ' τῷ δέοντος εὐπορία) γυν-
πεῦσι, οἱ μὲν ἔθα, οἱ δὲ καὶ ἔθια ἀφ' ὧν γινόμενοι ὥς
ἐν τῇ λειτουργίᾳ ἕδ' ὁμοῖαν, ἕδ' ἐπὶ εὐταξίᾳ φαί-
νεσθαι.

Πῶς μὲ οὖν σοι διηγήσασθαι τὴν τελετὴν τὴν ὑπερο-
γκον πρὸς σκευὴν, καὶ τραυμασίαν ἔτι τραυμα-
τώδη, καὶ ἐν τῇ ἔργῳ μέρει τὰ πάρεργα; --- Παπαί-
ποιαν δεισιδαιμονίαν, - καὶ ἀγαλμάτων προσκυνή-
σεις, - καὶ σώματος σχηματισμοῖαν ἀγυρτικὴν, - καὶ
προφάς τε καὶ ἀντιπροφάς, - καὶ πρὸς αὐτὴν, - καὶ
ἀνακύψεις, - καὶ δὴ χειρουργίαν πᾶσι τέρατόν, τὸ τε
Ἄρτι τῷ Ἱερῷ, τῷ οὐκ οἶδ' ὅπως ἀποτεθειμένῳ,
ἀφ' ὧν φιλοπρίας πομπὴν καὶ ἀναδίστασιν, - καὶ ὅλως
τὰ πολλὰ ὅμοια πρὸς αὐτοῖς νομιζόμενα θρησκείας
θαύματα.

Καὶ τὰ μὲν αὐτῇ ἀκριβῶς τις σκοπῶν καταμάχοι
τὰ πολλὰ καὶ ἑωρ' ὁλοκλήρως πρὸς αὐτοῖς ποιητικῶς
ἐννενοημένα· τά τε * μυθώδη λαμψέως ἐφ' ὧν

* Καὶ μὲν ἐνταῦθα οὐκ ἀποσπείνουν πὺ λίγει διὰ τὰ τῇ
Λυρικῇ προσφύγειν Ὀλυμπ. α'.

Ἡ γὰρ πολλὰ
καὶ πύ τι καὶ βροτῶν φρίνας
ὑπὲρ τὴν ἀληθῆ λόγον
Δαυδαλῶν ψάλλει ποικίλοις

ὡς δὲ ἀπλῶς εἰπὲν δοκεῖ μοι οἱ ἄνδρες οὗτοι πάν-
των δεινότεροι ὡρῶς ὁ δὲ πρὸς ἄλλων τῶν Λαϊκῶν τοῖς
ὄμμασι καὶ οὐασι, πανταχόθι πάντα ὡρῶς τῷ τε εὐ-
φανίαι καὶ μεγαλορατείαι παρὰ σπουδαίοντι.

Καὶ μὴν δοκεῖ ἡ πρὸ αὐτοῖς θεοσέβεια τ' αὐτὸ πε-
ποιθέναι ὅπερ καὶ ἡ Ὀλοποιία· ὅποτε δηλαδὴ οἱ Μά-
γειροί τις, οἱ λίαν φιλόκαλοι, μέγα ἄτλα παρέ-
χουσι καὶ ταῦτα πολυτελέα, καὶ δὴ ποικίλως μεμ-
τυλμένα καὶ ἐμβεδαμμένα, καὶ ταῦτα πάντα ὡρῶς
ὁ τευφερόν καὶ ἡδυπάθειαν μάλλον, ἢ ὡρῶς ὁ δραπτι-
κόν καὶ ὑγῆς συμφέροντα.

Περὶ δὲ τῶν Ἱερέων τί δύποι' ἂν τις ἔροι αὐτοὺς ὅρων
τὰ μὲν πλεῖστα καταχρηστεύοντα, καὶ ἐνίοτε, κατὰ πέρ
οἱ τῇ σκηνῇ κατακρίθαι ποικίλως σχηματίζοντα
καὶ μὴ ἀληθῶς κατακρίθαι εἶναι, ἀλλὰ καὶ πανήρ-
χοι, καὶ πάντα δεινότεροι ὡρῶς ὁ ψυχαγωγῆν καὶ
ἔξαπατᾶν, καὶ ἀλλὰ ταῦτα τῶν Λαϊκῶν κατακρυβδύειν
ὥστε ταῦτα εἰσπορῶντι ἐνὶ μὲν μοι πολλὰς τὰ τῷ Ἱερε-
μίου καὶ τῷ ψαύειν περὶ τῶν καὶ ψυδερῶν δευρόμενα

Ἐξαπατᾶν μὲν

Χάρις δ' ἅπτε ἅπαντα τοῖ-

καὶ τὰ μέγιστα διακρί-
Επιφέρειται πρὸς

Καὶ ἅπτεν ἐμνήσθητι

Ἐμνήσθητι τὸ πάλαι

Ἀμείβει δ' ἐπιλοισι

Μέγιστος ἀφ' ἑαυτοῦ

αὐτοῖς

αὐτοῖς παρασάπην, ἑκάστῳ καὶ φεκέλα ἐνυμήθη διὰ
τῆς ῥῆς· οἱ Προφῆται προφητεύσαν ἄδικα καὶ οἱ ἱερεῖς
ἐπεκράτησαν ταῖς χερσὶν αὐτῶν, καὶ ὁ λαὸς μὴ ἠρώπη-
σεν ἄλλως· καὶ τί ποιήσετε εἰς τὸ μετὰ ταῦτα;

Καὶ μὲν πᾶν πρὸ αὐτοῖς τελετῇ πλήθος τοῖστο
καὶ πλὴν τάξιν ἅμα καὶ ἀταρέπειαν ἐνοῶν εἰκότως ἀν-
φαικς, τὰ ἄρτι ὀρώμενα τοῖς πάλαι ἀνικωδὲς βάλλαν,
πλὴν νῦν Ῥώμιον ἐπὶ Ῥωμαΐζειν, καὶ ὀνόματι μὲν Χρι-
στιανίζουσαν, πρὸ δ' ἔργῳ τὰ θεῖα θεοσέβειαν, ἐπὶ ὡς
ἔπος εἰπεῖν, τὰ πολλὰ Ἑθνικίζεν. Καὶ δή τινες πρὸ
ἡμῶν φιλολογουῦντες τῆτο ἐξελέγχων ἐπεχείρουν
τὰ θεῖα τὰ Ἀναθήματα καὶ Εἰκονολατρεῖαν, καὶ τὰ
τοιαῦτα ὡς τεκμηρίων μέρη προβαλόμενοι. --- Ἀλλ'
ἡμεῖς μὴ ἀπαντᾶς εἰς τὸ ἀκριβέστατον ἀπεκρίζομεν δοκῶσι
μᾶλλον οἱ Ποιτηρικοί τὰ θεῖα τὸν Θεὸν ὡς πλείστα
Ἰσχυαίον· τὰ μὲν Μωσέως ὅσα δηλονότι, τὰ δὲ Εὐ-
αγγελίᾳ ἡδὴ καταργούμενα, πάντοτε δὲ τῇ Φαι-
σάκῳ, τὰ ὑπὸ Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐναργῶς καταργούμενα,
σταλινόμενα καὶ ὀπιτηδύματα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν
ἐπιεσφόντες· ὥς· εἰ τις τῶν κατ' ἀρχαίς Χριστιανῶν
εἰς τινα παρ' αὐτοῖς ἱερὸν εἰσελθὼν τὰ ἐκ τῶν τελετά-
μεθα θεωρῶν, — τί ποίῃ αἰ ὅτι αὐτοὶ γινώσκουσιν; —
οὐ μὲν οἷον ἐαυτῇ συνειδέναι αἰ ὡς τῶν Χριστιανῶν Ἐκ-
κλησίᾳ τῇ ἀναστροφόμενος, ἀλλὰ μᾶλλον ἐν τῇ παρὰ

Σολύ-

Σολύμοις ἱερῶ, εὐταῖα δηλοῖσι χαλκῶν ἔϋ χη
 Χερσὶν γήαιοι ἐν ἀληθείᾳ καὶ πνεύματι θεοσέβειαί,
 ἄλλὰ ἐφελοθησκίαν πῆλα σωματικῶν, καὶ λατρείας
 θαύματα ὁσαῦτα, οἷά τῳ ὁδῷ πῶ Ἱερῶσι Λαί-
 τικοῖς ὁ κατὰ Μωσὶν νόμος ἐπέτελλει. Ἐπισκεψά-
 μεθα δὴ. Οὐσιαστέιοι ὁρᾷται μεγαλοταρεπὲς καὶ δὴ
 ἐπ' ἐκείνῳ πολλὰ Ἰσδαϊκῶς λειτουργήματα· καὶ μὴ
 ὁ πάντων κυριώτατον, τίῳ τῆς θυσίας τῆς φεικοδ-
 εῖτης, τῆς ἡδὴ ὑπὲρ σωτηρίας ἀνθρωπίνης ὅτι
 σωτηρία τῶν αἰῶνων ἀπαξ προσφορομένης, ἐκ
 θεότητος καὶ ἡμέραν προσφορῆν, οὐ μὴ ὑπομη-
 μονικῶν ἐκείνῳ καὶ εὐχαιρικῶν, ἀλλ', ὅτι οἷδ'
 ὅπως, φυσικῶς σωματικῶν καὶ αἱμαλῶδων.

Προσέτι τί κεν ἄλλο βέλεται τότε θυματήριον,
 καὶ ἡ εὐοσμίων δυσωδέων φέυχουσιν — τότε φειρόμε-
 τήριοι — καὶ λυγιοφορέαι — καὶ ἱερὸν ἔλαιον — καὶ
 πρῶτοις τῶν ἁρτων, ἥτις λέγεται ἀγία· — αἷτε
 χερῶν καὶ ποτηρίων λάσεις· — αἷτε σκευῶν, καὶ ἐσθι-
 μάτων ἱερῶν πρὸς φιλοτιμίαι πολυτελείαι· — καὶ
 ἡ αὖτις ἱορτὴς, καὶ βρώμαλα, καὶ πόμαλα, καὶ ἀγα-
 φόρους βαπτισμούς, καὶ δικαιώματα σαρκὸς ὅπμι-
 λείαι.

Καὶ δὴ προσευχαὶ καὶ ἄλλα ἅττα ἀφ' ἑλπίου, ὡς
 ὅτι ὁ πολὺ ἀγνωμδὴν, λειτουργημδὴν, ἅτε Ἱερῶς
 ὑπὲρ

ὑπὲρ τῆ λαοῦ καρδίᾳ θυσίαι τινα προσφέροντες·
καὶ τοιαῦτα πάμπολλα.

Ἄγε δὴ ὁπιοκεφόμεθα ὅτι αὐτοῖς Φαρισαϊκὸν
τῶν πρόπων καὶ ὁπιοκεφόμενων. Τὸ μὲν πρῶτον καὶ
τὸτο κυριότατον, ὅτι διδάσκον διδασκαλίας ἐν πάλ-
μας ἀνθρώπων· — τότε ἀφελῆν τὴν κλεῖδα τῆ γνώ-
σεως, — ἐν τῷ Λαίῳ ἐπὶ γραμματέων ἱερῶν ἀπερ-
γεῖν· — τότε φιλότιμοι οἷον ὅτι περὶ τῆ ἐν σοταῖς, —
τὸ φιλεῖν ἀσπασμὸς ἐν ἀγοραῖς, καὶ πρωτοκαθεδρίας
— καὶ τὸ καλεῖσθαι ὑπὸ ἀνθρώπων ῥάβδον· — καὶ τὸ
σεμνυόμενος ἀφ' ὅτι καθεῖξεν ἐπὶ Μωσέως καθέδρας·
— τότε τῶν Λαϊκῶν τῆς πίστεως καὶ ἀκαχεύειν, — καὶ
ἐπιθεῖν φορτία δυσβάστακτα, καὶ αὐτὸς μὴ ἐν τῶν
δακτύλων προσφάσιν.

Καὶ δὴ καὶ ὁ Κενοδόξον ἐν τῷ νηστεύειν καὶ δικαιο-
σύνης ποιῆν, καὶ τὸ δικαιοῦν ἑαυτὸς ἐνώπιον τῶν ἀν-
θρώπων, καὶ ὅλως πάντα ὁρδοκιάζειν εἰς τὸ θεα-
γεῖν καὶ δοξαδοῦναι ὑπὸ ἀνθρώπων. Τότε Καχόζη-
λον — δηλονότι τὸ περὶ αὐτοῦ τὴν ψάλασαν καὶ ξηραῖν
ποιῆσαι ἕνα προσήλυτον, ἅμα δὲ καὶ τῆς ὁρδοδόξως
ἀντιπρόκειν ἀναθηματίζειν καὶ ἀποποναγωγὸς ποιῆν·
καὶ ἐν τῷ ἀποκρίναι δόξαντες λατρίαν προσφέρειν
τῷ Θεῷ. τότε ὑποκριτικὸν καὶ κίβδηλον ἔῃ ἡγεῖν —
τὸ διυλίζειν τὸν κώνωπα, τὴν ἢ κάμηλον καὶ ἀπίνειν —

τὸ

τὸ μὲν εἰς ἀκριβέστατον ὑποδεκατὸν τὸν περὶ ἡδύσμων καὶ
τὸν ἀνηθον, καὶ κυμινὸν καὶ τὰ πιαυτὰ· πρὸς δὲ βαρύνοντα
τὰ νόμους πρὸς μελέτην τῶν πλείων, καὶ τὸν ἔλεον, καὶ
τὴν πίσιν· τότε μὲν ἐν περὶ φάσι μακρὰ προσεύχεσθαι
μεταξὺ τὸ καποδίσιν πρὸς οἰκίας τῶν χρηρῶν.

Ἐὰν ταῖς αὐτῶν φεῖται τῆς σπουδαίως λύσεις
καὶ δέσεις ὡς ὅτι ὁ πολὺ ἀνδρόγατος οὐσας καὶ πρὸς
νόμους οἷον τὸ αὐτῶν φεῖται ὁ Κορδαὶ ἀντὶ τῶν πλείων
καὶ ὠφελῶν τὰς τοκίας ὁπιδευκῶν αὐτῶν τὸ ἀσπρην
καὶ θεοσέβειαν ἀπλῶς ἀσέβη· ὅθεν τοῖς μὲν αὐτῶν ναοῖς
συνεγείρειν ἀναθήματα πάμπολλα καὶ δῶρα ἀδωρα,
καὶ ὅπως πληθύνεται ἡ πάνδοκος μήτηρ Ἑκκλησία.
Ἐὰν ταῖς φεῖται τὸ θῆλον λεπίολογίας καὶ ψευδοσφι-
σματά, καὶ τὸ ἐν ὅρκοις ὁπίορκιον, καὶ ἐν πιστοῖς ἀπι-
στον· καὶ δὴ τὸ δῆμαγωγικὸν καὶ τὸ στασιαστικὸν καὶ
τοῖς ἀρχαῖον ἐνδρυτῶς ἀφαιρῶνται· τὸ τελευταῖον
δὲ, ὡς σιωτόμως καὶ συλλήβδην τὸ πᾶν ὁπιδεύσαι,
ἐγνόησον ταῖς πρὸ αὐτοῖς τῆς Πρεσβυτέρων Παραδόσεις,
τὸτο τὸ παμπομείας ἀρχηγικὸν σύστημα, ἵδ' ὅσον
τῶν πρὸς νόμοις τῶν Θεοῦ ἐντολῶν ἀκυρόντα·
ἀλλ' ἐγνόησον ἅμα τῶν Θεοῦ φεῖται αὐτῶν μαρτύριοι
ἐλεγχτικὸν· Ἀλλὰ μάλιστα με σέβοντα, διδάσκαλοις δι-
δασκαλίας ἐντάλματα ἀνθρώπων.

* V. Joseph. Ed. Hudf. p. 587, 588, 753 &c.

Σὺ δὲ τί ποιεῖς ταῦτα πάντα χαλεπότηας ἐροῖτό
 τις αἰ; -- ἄλλ' ὦ τὰν μέμνησας ποτ' ἀκέσας, ὦ
 Πελοπίδ'ε, ὡς οἶμαι, ἢ Ἰσμηίου τῦ πατρὸς τῶν Θη-
 βαίων πρὸς τὸν Ἀρταξέρξην προσβόοιτο; δέον
 γὰρ αὐτῷ πρὸς τὴν κοινὴν συμβαλόντα μέγα πρὸς
 πρᾶττειν καὶ τάττ' ἔνεχε τὴν μέγαν Βασιλέα προσ-
 κυνεῖν (ὅπερ ὅτι πατρὶ τοῖς Πέρσαις νόμιμον, τοῖς
 δ' αὖ Ἕλλησι βδελυκτὸν) ἐκεῖνος γ' οὖν τί ἐποίησεν;
 οὐ μὲν ἀξίων ἐς τὸ μφορὸς τὴν Βάρβαρον προσκυθεῖν οὐδ'
 ὅμως βελόμηνος τὴν πρᾶττειν ἀτυχῆναι μηχάνημα
 ἐξεῦρε τοῦτο· ὡς ἐγγὺς ἔστι πατρὶ τῦ δακτυλίου ὅτι
 τὸ δάπεδον ἐκ ἀποροοῦτος ἐκπεσόντος ὡς ἀνπλαμ-
 βάνων ἀνέκυψε, καὶ ὕψος δὴ τότε Πέρσῃ ἔλαθε πα-
 νομένη καὶ σώζων ἅμα τὴν πόλιν ἀξίωμα.

Περὶ μὲν οὖν τῶν Ποινηκίων ταῦτ' ἐμὲ εἰρήσθαι ταῦτα·
 Ἐγὼ δὲ οὐκ εἰ πατρὶ αὐτοῖς ἀποδημίας ἐν τῷτο κερ-
 δάσαι δοκῶ ὅτι εἰς τὴν πατρίδα ἐπάνειμι φιλικωτέ-
 ρως πρὸς τὰ ἡμέτερα διακείμενον.

1. The first part of the book is a preface by the author, in which he explains the purpose of the work and the scope of the inquiry.

[19]
I T E R
BATHONIENSE.

Cornel. Æmil. S.

TAndem aliquando valere vos ju-
beo, male officiosi *Bathonenses*,
nobile juxta ac ignobile vulgus,
& quicquid est ineptiarum elegantiorum.
Jam tandem aliquando domum redeo ux-
orius ille exul, hocce meum, quicquid est,
montani ruris & mihi me reddentis agelli,
quàm libenter revisens! Quàm juvat ex
urbano strepitu & mundi plane muliebris
inani pompâ in hanc regni mei vegetabilis
tranquillitatem recedere, per hortorum
amoenitates curis vacuum expatiari, & qua-
si postliminio restitutum vitâ priore frui!
Hic videor ego mihi tanquam in *M. Tul-*
lii Tusculano paulisper commorari, ibi
hominum doctissimorum colloquiis inter-
esse, & cum iis unâ philosophari. Subin-
de porro *Flaccum* tuum mihi adhibeo, ru-
sticantis comitem longe jucundissimum:

20 ITER BATHONIENSE.

juvat ingenii five lascivientis lusus elegantissimos, five philosophantis gravitatem & argutias admirari, & cum illo unà ridere simul & sapere.

Interea quàm mihi plaudo hæc qualiacunque circumspiciens,

— manuū monimenta mearum,
Arboreos late foetus, & amœna vireta,
Hortensis tugurii congestum stramine tectum,

Dulce domicilium scribenti, dulce legenti.

Hic tacitus meditor quod iniquas peccatoris agri

Tranquillet curas, & me mihi reddat amicū.

Subit interea Horatianum illud à re haud alienum meū.

Hoc erat in votis : modus agri non ita magnus,

Hortus ubi, & tecto vicinus jugis aquæ fons,

Et paulum sylvæ super his foret — hic ego, *Flacce,*

Et vivo & regno tecum ; simul ista reliqui

Ad

ITER BATHONIENSE. 21

Ad cœlum quæcunque ferunt rumore
secundo

Semiviri Nymphæ, foemineique Viri.

Thamesis ripas prope *M...*

Sit meæ quondam requies senectæ,

Sit modus lasso pedis, & caballi,

Remigiique !

Ille terrarum mihi præter omnes

Angulus — at mihi jam illico *Cyn-*
thius aurem vellit, & incompositæ oratio-
nis viâ ulterius divagantem *Flaccus* desti-
tuit.

Ergo ad me redeo, quem nosti aliquan-
diu *Bathoniensem*, urbis urbanissimæ hospi-
tem inurbanum. Atque hîc ego Te videor
videre nequiter illudentem multa scisci-
tari, & cum risu mirantem expostulare,
“Heus, mi Amicule, ficcine è Monacho-
“rum claustris, è silentio & solitudine, fic-
“cine ex obscuri ruris otio & squalore in
“hominum bellissimorum celebritatem &
“frequentiam, in muliebres coetus orna-
“tissimos, & quicquid uspiam reperitur
“splendoris & elegantiae? ficcine prodis
“illico attonitus & ignotus hospes? —

“isthæc

22 ITER BATHONIENSE.

“ isthæc intuenti qui tibi erat oculorum
 “ obtutus? qui sensus? quæ mens? —

Quin Tu, si lubet, finge modo quempiam
 ex intimâ *Beotia* in fabulosam illam re-
 gionem *Spencerianam* subito delatum, ibi
 ædium gemmis atque micantium ali-
 quandiu hospitem, Equites inter Virgines-
 que regias, imo Reges ipsos versantem:
 Qualem tum credis esse hominis sensum,
 cui jam stupor accessit plane novus, specta-
 culi singularis novitate commoto? — En
Bæotus ego vester! at certe non *Oedipus*.

Sed eccum! gregaria inter capita longe
 Spectabilis eminet *albescens Galerus*. Procul,
 O procul este, cordati, & quicquid est sa-
 pientiæ severioris! En Theatrum ingre-
 ditur Archichoragus ipse, egregius ille
 morum Censor, decori Arbiter, & ineptia-
 rum Moderator.

Hic vir, hic est, sibi quem monstrari gau-
 deat hospes!

Hui vero! — effectus ille & odentu-
 lus senex! quid isthæc est hominis? Ubi
 illa orationis elegantia & lepor aulicus?
 Ubi illa morum liberalis facilitas & ur-
 bana

bana comitas, quæ in deliciarum *Bathoniensium* communi magistro requiritur? Vah! durum os! cui ignescit usque ferrugineus ardor, & sine verecundiâ rubor immutabilis; infidetque torvus quidam stupor, & hilaritas inficeta. — At, ô Discipulæ bellissimæ, quales esse Vos dicam, talis cum sit Magister? Sed absit dictis invidia, & læsæ majestatis crimen!

Jam vero undique ad *paradoxiôn* concurratur: magnum utique magnis super negotiis reipublicæ concilium celebratur. — Accedo è multis unus. Verum ipso in limine, pede paululum represso, suspensus hæsi; ita mihi animam repente percussit hoc multiforme spectaculum. Interea forte in parietem adversum oculos conjicio. En vero ibi, in pomparum opprobrium, speculum ingens obversabatur; juvabat ibi non sine tacito risu Microcosmum hunc lepidissimum contemplari, rerumque circum undique miris modis gestarum quasi compendium prælibare. Videbar mihi videre machinas quasdam gesticulantes, frequentem popellum, mire officiosum, circum-

24 ITER BATHONIENSE.

cumcursitare, otiari, ridere, varioque demum lusu temere lascivire. Ibi continuo hæc ego mecum, "*quot capita, tot ineptiæ!*"

Jam nunc in Scenam progredior, non equidem Histrio, nam quod agam nihil est; sed muta Dramatis persona, sive spectator otiosus. Hui! quid hoc est tumulti atque ornati? quæ tanta celebritas & magnificentia, &, qualem alibi frustra quæ fieris, ex omni quaquaversum *Britanniæ* congestus nugarum splendor? — Singula circumspicio insidiantē vigil oculo, ille ego, quem nosti, elegans formarum spectator. Juvat modo Bellulos inter Bellulasque commorari, confabulantibus assistere. Vah! quàm sibi placent omnes, arrident, plauduntque, felices errore suo! O beatos lepores, facilesque sine mente facetias! *proh! quanta species cerebrum non habet!*

Ergo ad alteram partem transeo; verùm ibi quoque occurrunt iidem, & eadem; diversa quidem, sed & eadem ineptiarum facies. Et sane quicquid ubivis spectabatur, aut audiebatur, foeminei erat generis. Verum quandoque subiit aliquid quod curiosus

a
e
a
a
o
ga
ni
n.
qu
p
o
ib

cap
rep
cap
ten
mo
in
ver
alta

osus miretur hospes, ingeniorum perin-
 e ac formarum concertatio, & æmulatio
 lane ridicula; — mille lenocinia, mille
 lacendi artificia — obliquum meditantis
 tum ocelli mobilis petulantia — retortæ
 ervicis composita jactatio, — delicata &
 astidiosa mollities — vultus aut vestitus lau-
 ati conscia dignatio — importune faceta
 ociferatio — & improba risus male casti-
 ati protervia. En tibi puellarum, pene
 iixerim, Encyclopædiam, sive, prout no-
 mine ficto appellaveris, *Coquettriam*! proh!
 quantæ est instar laudis tam splendide in-
 ptire! — at desideratur interim, quod vir
 bonus & sapiens laudaverit: una tot in mil-
 libus frustra quæritur *Æmilia*.

At isto certe in angulo, sicubi uspiam,
 sapientiæ cujusdam profundioris species
 reperitur. En adversâ fronte compositus
 capitum gravissimorum quaternio! Reve-
 remini, hospites, hunc Quatuorviratum,
 modo plane singulari philosophantem! En
 in vultu morosa quædam constantia & se-
 veritas prorsus *Hispana*: circum undique
 alta quies & taciturnitas plane Pythagorea:

D

in

26 ITER BATHONIENSE.

in aure, in oculo, vigil animus excubat,
 ad omnia erectus, quoslibet rerum casus,
 vicissitudines, momenta dinumerans pen-
 tanque: hinc magnanima & grande quid-
 dam moliens Ambitio, periculorum secura,
 & ante victoriam triumphos præsumens;
 illinc cauta nimis & humi serpens Avaritia,
 opportunitatibus quibuscunque infidians,
 & quasi furtim ad se trahens omnia & cor-
 radens; utrinque mira studiorum conten-
 tio, & anxia futuri sollicitudo. Profecto
 seria quædam res agitur! imo vero Drama
 quoddam tragicum mihi videor videre:
 en Histrioniam exhibet Chironomia, diver-
 sicoloris populi regumque fataque fortuna-
 que regens: non sine artificii mirabilis lau-
 de celebratur hæc operosa & involuta Fa-
 bula; brevis quidem illa, nec ultra tres
 Actus producenda, sed negotiorum & vicif-
 situdinum plena; mobiles vero Scenæ pro-
 re natâ variantur. Jam illico magis ma-
 gisque tumultuari Episodia, & ad rerum
 certamen anceps atque discrimen ultimum
 properare: hinc inde erigitur & castiga-
 tur expectatio; interea hanc tantam ma-
 gna

gna sibi pollicentium, magna quoque metuentium trepidationem videt, & irridens istu quodam improvise machinationes eludit omnes *Hoyleo* major Fortuna. En aliquando subit errorum *ἀναγνώσεις, πειρίαι, κατὰ σποφί*. Jam tum rerum facies oritur, hui! quàm diversa? ubi nunc illa Philosophantium constantia, & severitas? en utrobique subita tumultuatio, & incontinentia quædam animorum! hinc cum clamore plaudunt victores; illinc sero sapiunt *Phryges*: hinc exultatio quædam & insolentia triumphî; illinc rixatio importuna, & male dissimulata indignatio, imo forsan & impiæ preces, & sibi & hosti pariter iratæ. &c.

Verum quid illa ex adversa parte medietur frequens circumstantium, circumfidentium Corona, ore, oculis, animisque spectaculo cuidam volubili inhiantium? hinc inde loculi excutiuntur: aureis cumulantur aurei. Quis novus hicce Trapezitarum ordo? quid hoc est tumultuantis commercii? — Hic profecto, sicubi aspiciam, ô *Bathoniensium* Regina,

28 ITER BATHONIENSE.

Te facimus, Fortuna, Deam: tibi ponimus aras,

O Fati lasciva soror: tibi nobile vulgus

Vota facit, contempta Deorum templa relinquens;

Præcipuoque tuum veneratur numen honore.

Invida nequicquam frendet sapientia Patrum

Dira minans, at tu victrix impune triumphas,

Mille novas artes & mille capeffere formas

Callida, & emuncti rides edicta fenatûs.

Quid si fatalis crepitanti jacta fritillo
Alea conticuit, nec hiantem blanda propellum

Sollicitat damnosa vocans ad præmia Faro?

Scilicet unus abest: at non tibi deficit alter,

Et similes alia fallunt sub imagine ludi.

En

ITER BATHONIENSE. 29

En ille ante omnes, qui rite volubile
numen

Instabilemque rotam non vano nomine
monstrat,

Rowley-Pouli tuus, magni pars magna
triumphi!

Alternis discreta locis, discreta co-
lore,

Lubrica planities aperitur margine sum-
mo

Leniter acclivis, media omnis & æquo-
ris instar

Strata jacet, fluitante sinu, devexa, re-
furgens,

Perpetuo lapsu, velut unda supervenit
undam.

Missilis orbiculus nunc alter, & alter, &
alter

Profiliens rapida peragit vertigine gy-
rum:

Hic tu præcipuè gaudes, *Fortuna*, jo-
cari,

Alternò vultu mutabilis, alba vel atra,
Spemque, metumque regens, per aperti
lubrica campi

Huc

30 ITER BATHONIENSE.

Huc illuc gressu fallente volubilis eras,

Per cava, per convexa, per alba per atra
recurrens,

Mille domos lasciva petis, lasciva relin-
quis,

Suspendens dubio mentemque oculosque
rotatu.

Hæc aliquandiu non sine risu quodam
indignabundo miratus continuo ego me-
cum, "*profecto nos homunciones Fortuna quasi*
"pilas habet!" — Verum enimvero quid hoc
est amabilis insanix, quæ capita tot honesta
vertigine quadam ridicula corripit, cir-
cumagiturque temere sequacia sphaerulæ vo-
lubilis ludibria? Unde isthoc omnium fere
animis insidens ludendi cacoethes insana-
bile? vah! ficcine juvat usque nummos,
otia, famamque lusu prorsus puerili disper-
dere? — Hæ tibi sunt artes, hæ deliciae,
hæc oblectamenta, & eleganter inepta, &
misere ingeniosa *Thermopolis*! digna qui-
dem illa, quæ in *Britanniam* à gente nug-
cissima eadem & inimicissima invehentur,
ab ista malorum fere omnium blandissimâ
opifice

ITER BATHONIENSE. 31

opifice, *Gallia*: imo digna itidem, quæ *Neronianus* ille deliciarum *Arbiter* stilo nequiter lasciviente describeret *Petronius*! — O miram, & plane singularem, neque vero invidendam hujusce loci felicitatem! ubi omnes fere quasi ex pacto & dedita opera, (valetudinis scilicet gratia) nec sine aliqua ingenii laude sedulo desipiunt; adeo ut homini homo non ita multum præstet, stulto intelligens! ubi plurimus sine gaudio plausus, sine facetiis risus, sine tranquillitate otium, sine fructu negotium, nec sine periculis nugatio, & denique in maxima hominum frequentia solitudo maxima. — Sed aliquando tandem manum de tabula, — ne forte, quarum imaginem adumbrare coepi, ad me quoque ineptiarum contagio pertigisse videatur.

P.S. Sed heus εὐρηκα! tandem inveni Virum; instar mille unum. Facile scias eum mihi placuisse quem acceperam testimonio commendatum tuo; Virum, inter *Bathonienses* suos facile principem; quem undique præsentem parietes ipsi medius fidius

32 ITER BATHONIENSE.

dius loquuntur: quem illustrat gloriosa
natalium obscuritas, fortunæ eundem &
virtutis filium, *in quo dñ, in autem dñ, in*
autem dñ. Virum, quem non ego sane do-
ctissimum, at certe omnium, quotquot fere
inspiciam, reperiantur *Literatissimum* appel-
lari aulam, & ex commercio suo *literario*
fructus pro merito suo uberrimos sine in-
vidia consecutum.

IO FE

B I N I S.

